

дигѡха с'рповите. В. 40. Дур'сожніать пченици-те Да добератъ жмене-
то! М. 237. Пшени́ченъ *пр.* пшеничный: Пченичны трицы. Л. Д. 71р. 236.

Пѣдпѣдѣкъ *с. м.* перепелъ. Пѣдпѣдѣчка *с. жс.* перепелка
Пѣдпѣдѣче *с. с. ум:* Птички чуруликатъ, пѣдпѣдѣчки пѣдпѣдѣчатъ,
карабакаль подевирва. Зк. 133. Множество пѣдпѣдѣци би трѣбало да
станатъ сѣтрудници на нашите цариградски вѣстници. З. 363. Чинъ,
чинъ, чир-ри Пунъ, лунъ, пѣдпѣдѣкъ! Кп. 222.

Пѣдпѣдѣкамъ *м. дм.* кричу (о перепелѣ).

Пѣй *межд.* тфу!: Отдѣлихъ ся, пѣй, отъ всытъ човѣцы! Р. А.
20. Пѣй, че какво таквось, ты писала ты. Зк. 86.

Пѣкалски *пр.* адскій: Пѣкалска хитрость. К. II, 223.

Пѣкалъ *с.м.* деготь: Главинаж юще мажъть съ пѣкалъ—катранъ отъ
боринаж и чърнаж смолаж ведно сварени, да не гние, и да ся не пука. Пк. 45.

Пѣкленъ *пр.* адскій: Мжлчи, ти черна и пѣкленна душо! Ст.
28. Нѣколко хыляды срьдчени, бестрашлывы Руси загынѣжъ въ той-
зи пѣкленъ пламѣкъ. Р. 150. Що е челоѣческия животъ? Едно пѣклено-
нѣщо! Л. Д. 1875 р. 140.

Пѣкъль *с. м.* пекло, адъ: Дяволете мислиле да я уморатъ до
толкова, щото душицата ѣ да иде въ пѣкальтъ. З. 114. Душа-та на
пороченъ (грѣшенъ) челоѣкъ преселява ся найнапрѣдъ въ пѣкъла.
J. 25. Ако мя не щѣтъ въ рай въ пакъльтъ мя съ топанъ выкатъ. Ч.
126. (посл.) „Да ида или не?“ са пита Драганъ, а на сѣрцето му кипи
цѣлъ пѣкаль. З. 115. Бранъ сѣ дига више до небеси, Отъ дно морско сѣ
виде до неколи. М. 55. Под-харно съ едно око на небето, а не съ два въ
пѣкъльтъ. Рш. 5.

Пѣленъ (Пѣлна) *въ сокр. форм:* Пѣлъ *пр.* 1) полный: Пѣлен
мѣдник със вино. Д. 70, 19. Девет ахѣри пѣлни с катѣри. Д. 56, 5. Ра-
зумѣва ся чи и онѣзи кой посрѣща държи съсѣдъ пѣленъ вина и по-
дава заложнику, да го почърни. Пк. 117. Шикла шошница полна че-
ница. М. 264. Чабуръ чаша полна ми испило, Чабуръ чаша седумде-
сетъ ока. М. 101. „Дегиди лудо, дегиди младо! Дека ке видишь, що
файде имашъ? Полни-те очи, празни-те раце“. М. 360. Дзвезда дър-
житьъ златена мацрапа, Полна, рамна со вода студена. М. 60. Въ рѣка
носп тасче позлатено, Пѣлно равно съсѣжъ жѣлти жѣлтици. М. 141. Миля
твой-те цѣрни очи, Цѣрни,—како тѣрника, Полни, рамни, како грозде!
М. 381. Големъ бакшишъ ке му да'амъ, До три кожи биволачки, Полни
рамни жѣлти флоринъ. М. 171. Въздухъ-тъ всякога е пѣленъ съ пѣржа.
Л. Д. 1870 р. 78. Пѣленъ мѣсець. Л. Д. 1875 р. IX. Той бѣше высокъ
и пѣленъ. Нф. 8. 2) заряженный: Като зела (Иваница) пушкана и пи-
щолъене да пасине и видѣла че си са били поални, испразнила хи и